ennege ſiwu pikka ſulle omma musta. Et ſe muſt, ke ka Sakſamaal ennege ſurin mõtſun ellap, meije teedwaſt weel ei olle meije kottuſehe tulnu, ſis könneleme ennege walgeſt. Taſamma om kurreſt weidi wähhemb, ſiſki ſaisten jalluſt pälaeni, ni kui ka lennaden notki otſaſt hanna ehk warbe otſani poolneljat jalga pik, nink wäljaſirrutedu ſiwu laijus ütteſt otſaſt tõiste terwe ſülli. Nok, pea 7 tolli pik, om illus werrew, nink pikka jalla omma niſamma werrewa; ja ka kiik nahk putſajide al om werrew, ent roſtililli karwane. Emmane om ſeddaſamma karwa kui eſſane, ent weidi wähhemb. Selle linno ots om kummitu: ſe tähhendap tarkuſt, ni kui ka temma ſilmiſt tarkuſt om nätta. Temma lendamine om õtſekui ojomine tulen ja illus nätta, kikeennambaste kui ta peſſa päält ärralendap ja taggaſi tullen henda jälle ſelle päle laſſep, nink kui ta lusti pärraſt, olgo ka kange tuul, omme poigega ſuren zõrin lendap. Reiſi pääl lähhäp temma ni kõrgede et pilwe temma alla jäwa. Kui ta ei könni, ſaiſap temma kurre wiſil ütte jalla pääl nink näüs raſſe mõttega ollewat. Temma könnip pikkamiſi nink õtſekui mõttin ja uhkeste, nink kiik temma wiiſ ja kombe om waiklik, taſſane nink ſüntſa. Ta ei rõmustele, ei tantſi, ei mängi mitte tõiſtega ni kui kurre, enge temma näggo nink ſaistus om ennambaste kurblik ehk tõtteline Siſki koddolinnun oppip temma rõõmſa laſtega õige rõmus ollema ja mängip neidega õtſekui temma ka inneſelats olles, miſt meije pärrast weel ennamb ſame könnelema. Temma toidus omma ma päält konna, ſiſſaliko nink mõnne ſiuwo, ent ka laſſitſe, mütti, hire, ritſike, liwikeſe ja mu wagla. Kille päält korjap ta mehhitſid, kimmalaſi ja muid kärblaſi: ta ei pälle ka linno- ja zirgo-poige. Omme pikka jalguga lääp temma ka wette nink ſaap kallakeſi, weikeſi angerjid nink wähke, ketti temma jalgu karw

liggi pettap, nink mu'd wäikeſi wee-ella id. Siſki omma konna ja ritſike temma kikeennambaſt ſõõk; ent paddakonne põllep temma, ja õtſekui wihha pärraſt, et nemma tedda konna näoga omma põnu, zuskap ta neid nokkiga kolus. Omma toiduſega ei te ta ſis innemiſile mitte kahjo, muido kui, et, kun tonikurgi paljo om, nink neile konne ja ritſikid küllalt ei ſa, ehk kun mehhitſid rohkeete ehk kalla-tike peetas ja mõtslinda eſſi hoijetas, neid ſääl ni wäga ei armatſeta. —

Seſt et nemma ommal eſſ maal talwe ajal toiduſt ei wõi ſada, ſis läwa na süggiſel kawwete ärra lämmale Ahwrika male, kun talwe ei olle, ent kun nemma ſuwwel ei wõi olla, ſeſt et ſääl meije keſkſuwwe ajal, kui ſääl jo poimo-aig om, ſure lämma pärraſt kiik ärrakuijup, nink mes wäljan ellap ni ärrakaup, kui meije man talwel külma pärraſt ſünnip. Sellepärraſt tullewa nemma kewwajal taggaſi nink neide taggaſitullemine om eddimäne aſſi, mink pärraſt nemma innemiſile ni armſa omma. Ni kui meije kikeennambaste armſat päſokeſt kui ſuwwe tojat terwitame, ni om Sakſamaal kigin mõiſin ja küllin rahwal kikeennambaste hämeel, kui pärran talwe tonikurg taggaſitullep. Temma palmitſep omma lagja peſſa hauſt, (egga aasta kõrgembas, ni et ſelle weer aigapitte ennamb kui 4 jalga korges ſaap,) — kül ka ſure puije otſan, kelle ladwa omma mahamurtu, nink ka kõrge paekiwwe nink wanna müre pääl, ent kikeennambaste ollekattuste harja otſan harri-puije küllen. Tedda ſiñna melitada, pantas tälle peſſa allutſes ſure ma-wankre ehk ka tõlla rattas, kelle rum om mahalõigatu, ſiñna paika. Temma tullep egga aasta omma wanna paika taggaſi, olgo ka kül peſſa tormiſt ehk muido ärralaotedu. Mõnnikõrd kui peſſa wanna perremees ärra om kolu nink mullutſe ſuwwe poijeſt ennamb kui üts, ehk pälegi mõnni wõ-